

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. Z. Ch.**, proti žalované: **Univerzita Karlova v Praze**, se sídlem Ovocný Trh 560/5, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutím děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 9. 10. 2009, č. j. Stud/Vše/1521, rozhodnutí ze dne 9. 10. 2009, č. j. Stud/Vše/1522, rozhodnutí ze dne 11. 2. 2010, č. j. Stud/Vše/272 a proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 29. 3. 2010, č. j. 1488/10/III/Ká/Šti, o návrhu na vyloučení soudců Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 78/2010,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Žalobce v podání doručeném Městskému soudu v Praze dne 16. 6. 2013 uplatnil námitku podjatosti podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vůči soudcům Městského soudu v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 11 A 78/2010. Uvedl, že o okolnostech, na základě kterých podle něj mají být soudci Městského soudu v Praze vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci se dozvěděl dne 12. 6. 2013. Důvod podjatosti žalobce spatřoval v tom, že předseda i místopředseda Městského soudu v Praze působí u žalované jako pedagogové. Podle žalobce není pochyby o tom, že externí pedagogická spolupráce libovolného soudce s žalovanou je spojena s finanční odměnou, lze ji rovněž hodnotit jako prestižní záležitost. Předseda i místopředseda Městského soudu v Praze pak mohou v zákonem stanovených případech vykonávat k soudcům tohoto soudu úkoly státní správy. Žalovaná a Městský soud v Praze spolu dále úzce, dobrovolně a intenzivně spolupracují. Společně pořádají stáže u Městského soudu v Praze pro studenty – členy akademické obce žalované, kteří rovněž pomáhají s výkonem administrativy spojené se soudní agendou. Tato skutečnost může u vedení Městského soudu v Praze i jednotlivých soudců vyvolávat pocit vděčnosti a přátelského vztahu k žalované. Žalobce proto považuje své postavení za značně znevýhodněné a nerovné. Pracovní styk Městského soudu v Praze a žalované může dále vést k získávání detailních informací o rozhodování soudu, což může žalovaná využít při hájení svých

rozhodnutí či úředního postupu. Nelze vyloučit ani snahy žalované o ovlivnění rozhodování Městského soudu v Praze.

Žalobce dále uvedl, že řízení vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11A 78/2010 bylo sice skončeno vydáním rozsudku ze dne 28. 2. 2013, č. j. 11 A 78/2010 – 170, nicméně v důsledku podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku (vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 14/2013) nelze vyloučit, že 11. senát Městského soudu v Praze bude ve věci znovu rozhodovat. Z procesní opatrnosti proto podává námitku podjatosti a navrhuje vyloučení soudců Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 11 A 78/2010. Současně navrhl postoupení věci Krajskému soudu v Ostravě.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu sp. zn. 11 A 78/2010 zjistil, že řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutím děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 9. 10. 2009, č. j. Stud/Vše/1521, jeho rozhodnutí ze dne 9. 10. 2009, č. j. Stud/Vše/1522, a rozhodnutí ze dne 11. 2. 2010, č. j. Stud/Vše/272 a proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 29. 3. 2010, č. j. 1488/10/III/Ká/Šti, bylo skončeno vydáním rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2013, č. j. 11 A 78/2010 – 170. Rozsudek nabyl právní moci dne 21. 3. 2013.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že rozhodování o vyloučení soudce je realizováno v rámci relativně samostatného řízení (jakkoli procesně navazujícího na řízení v hlavní věci), které lze ve smyslu zásady dispoziční zahájit výhradně na návrh, tedy na základě námítky podjatosti uplatněné v souladu s požadavky § 37 odst. 2 a § 8 odst. 5 s. ř. s. Toto řízení je také nutno formálně ukončit usnesením s meritorním výrokem, v případě zpětvzetí námítky je naopak nutno řízení zastavit podle § 47 písm. a) s. ř. s. V rámci řízení o námitce podjatosti se aplikuje i ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky

pokračování

řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jednou z podmínek, za níž může soud rozhodnout o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s. je existence takového řízení, tedy skutečnost, že je řízení o této věci stále vedeno a že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. Ve správním soudnictví je možné po vydání rozhodnutí namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, toliko u těch rozhodnutí, u nichž soudní řád správní připouští mimořádný opravný prostředek - kasační stížnost; v takovém případě by bylo možné skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, uplatnit jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Jak již sám žalobce uvedl při uplatnění námítky podjatosti, řízení o jeho žalobě bylo pravomocně skončeno vydáním rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2013, č. j. 11 A 78/2010 – 170. Z obsahu námítky podjatosti je přitom zřejmé, že ji žalobce uplatnil pro případ, že Městský soud v Praze bude v budoucnu v této věci znovu rozhodovat. Zda bude řízení Městského soudu v Praze v budoucnu pokračovat, přitom závisí na nejisté skutečnosti, tedy na výsledku řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2013, č. j. 11 A 78/2010 – 170. Za této situace Nejvyšší správní soud uzavírá, že je-li řízení ve věci žalobce v současné době pravomocně skončeno, znamená to pro rozhodnutí o námitce podjatosti neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Návrh žalobce na vyloučení soudců Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodování věci proto odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že na základě návrhu žalobce nedošlo k vyloučení soudců Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 11 A 78/2010, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o návrhu žalobce na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě podle § 9 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. července 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu